

ΓΕΛ ΑΓ.Ι.ΡΕΝΤΗ

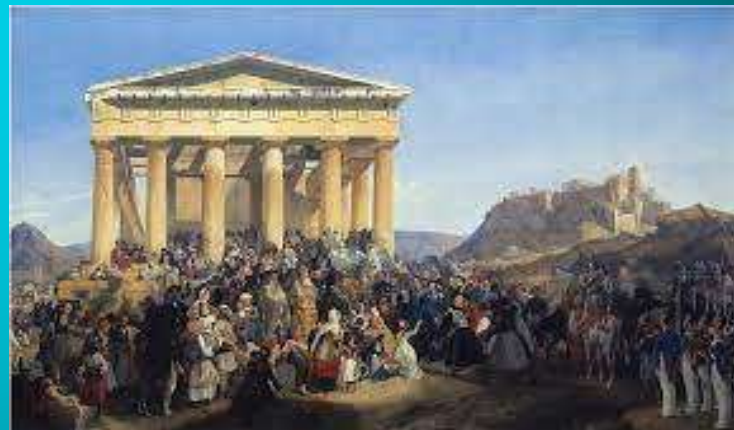
Α΄ Λυκείου 2021-2022

Αρχαία Ελληνικά Α΄1

Θέμα εργασίας: Οι εμφύλιοι πόλεμοι στην αρχαιότητα

Ομαδική εργασία: Καμινάρη Γεωργία, Βαγιάνογλου Γεωργία, Ελ Μπαντάουι Σάλμα, Γκότσης Διονύσης

Υπεύθυνη μαθήματος: Καραγιάννη Άννα

Πρώτος Μεσσηνιακός Πόλεμος

Ο Πρώτος Μεσσηνιακός Πόλεμος, ήταν ο πρώτος πόλεμος μεταξύ των **Μεσσήνιων** και των **Σπαρτιατών**. Ξεκίνησε ένα χρόνο πριν από την 9η Ολυμπιάδα (743 π.Χ) και τελείωσε την 14η Ολυμπιάδα (724 π.Χ.) μετά από 20 ολόκληρα χρόνια. Το αποτέλεσμα ήταν να ξεσπάσει πόλεμος μετά από 25 χρόνια, ένα χρόνο πριν από την 9η Ολυμπιάδα (το 743 π.Χ.) μετά την αιφνιδιαστική νυχτερινή επίθεση των Σπαρτιατών στην **Ιθώμη**. Οι Μεσσήνιοι οχυρώθηκαν και ενίσχυσαν την **Ιθώμη**, ενώ ζήτησαν χρησμό από τους **Δελφούς**. Ο χρησμός έλεγε πως έπρεπε να θυσιαστεί μια παρθένα κοπέλα για να μείνουν ασφαλείς, με αποτέλεσμα ο **Αριστόδημος** να θυσιάσει την κόρη του. Οι Σπαρτιάτες έμαθαν για την θυσία αυτή, φοβούμενοι την επαλήθευση του χρησμού, έμειναν για αρκετά χρόνια μακριά από την Ιθώμη. Ο Αριστόδημος έγινε νέος βασιλιάς της Μεσσηνίας και οδήγησε το στρατό του σε μια επίθεση ενάντια στους Σπαρτιάτες, κάνοντάς τους να υποχωρήσουν πίσω στη **Λακωνία**. Οι Σπαρτιάτες κατέληξαν πως έπρεπε να ζητήσουν και αυτοί χρησμό από τους Δελφούς. Τελικά επιτέθηκαν και σκότωσαν τον ηγέτη της Μεσσηνίας. Το αποτέλεσμα ήταν να πέσει η **Ιθώμη** και οι Μεσσήνιοι είτε να καταφύγουν σε άλλες περιοχές είτε να υποδουλωθούν.

Πρώτος Μεσσηνιακός Πόλεμος

Τα Αίτια του πολέμου

Υπάρχουν δύο διαφορετικές εκδοχές σχετικά με τα αίτια που οδήγησαν στο ξεκίνημα του πολέμου. Η μία προέρχεται από τους Μεσσήνιους και η άλλη από τους Σπαρτιάτες. Και των δύο εκδοχών όμως τα αίτια, ήταν μάλλον απλά αφορμές, καθώς ο Μεσσηνιακός και ο Σπαρτιατικός στρατός προετοιμάζονταν χρόνια πριν την εκδήλωση του πολέμου.

Ληλάντιος πόλεμος

Ο **Ληλάντιος πόλεμος** ήταν πόλεμος που διεξήχθη στα τέλη του 8ου αιώνα π.Χ. μεταξύ των δύο ισχυρών αρχαίων κρατών της **Εύβοιας**, της **Χαλκίδας** και της **Ερέτριας**, που την περίοδο εκείνη βρίσκονταν στο απόγειο της ακμής τους. Ο πόλεμος ήταν προϊόν του μακροχρόνιου ανταγωνισμού των δύο κρατών, που κατά την διάρκεια του 8ου αιώνα π.Χ. είχαν εξελιχθεί σε μεγάλες εμπορικές δυνάμεις του αρχαίου κόσμου. Αφορμή για το ξέσπασμα του πολέμου, στάθηκε η διεκδίκηση του εύφορου **Ληλάντιου πεδίου**, της μεγαλύτερης πεδιάδας του νησιού, που βρισκόταν ανάμεσα στις δύο πόλεις.

Ο πόλεμος αυτός ήταν ένας από τους πρώτους γνωστούς μεγάλους πολέμους μεταξύ αρχαιοελληνικών πόλεων και πήρε πανελλήνιες διαστάσεις καθώς οι αντιμαχόμενοι Χαλκιδαίοι και Ερετριείς συμμάχησαν και με άλλες ελληνικές πόλεις. Όπως αναφέρει ο Ηρόδοτος με τους Χαλκιδαίους συμμάχησαν οι **Σάμιοι**, ενώ με τους Ερετριείς οι **Μιλήσιοι**.

Ληλάντιος πόλεμος

Επίσης με τους Χαλκιδείς συμμάχησαν οι Θεσσαλοί, γεγονός που αναφέρεται από τον Πλούταρχο. Η ακριβής ημερομηνία αυτού του πολέμου δεν είναι σήμερα γνωστή. Τοποθετείται στα τέλη του 8ου αιώνα και στις αρχές του 7ου, ανάμεσα στα έτη 710 και 650 π.Χ.. Για τα γεγονότα του πολέμου υπάρχουν πολύ λίγες αναφορές σε αρχαίους συγγραφείς. Ο πόλεμος ήταν αμφίροπος και προκάλεσε τεράστιες καταστροφές στις δύο πόλεις και τις οδήγησε τελικά στην παρακμή. Την θέση τους ως εμπορικές δυνάμεις του αρχαίου κόσμου πήραν η Κόρινθος, τα Ιωνία, οι πόλεις της Ιωνίας και η Αθήνα.

Δεύτερος Μεσσηνιακός Πόλεμος (685-668 π.Χ.)

Ο Δεύτερος Μεσσηνιακός Πόλεμος ήταν ο δεύτερος πόλεμος μεταξύ των Μεσσήνιων και των Σπαρτιατών.

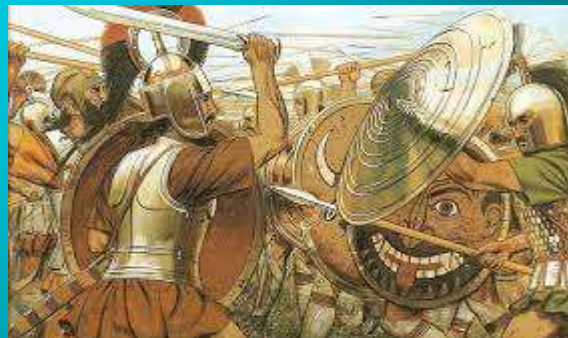
Το χρονικό διάστημα του πολέμου δεν είναι σήμερα γνωστό με ακρίβεια. Εκτιμάται ότι ο πόλεμος ξέσπασε ένα χρόνο πριν από την 24η Ολυμπιάδα (το 685 π.Χ.) και έληξε την 28η Ολυμπιάδα (το 668 π.Χ.). Άλλοι θεωρούν πως ο πόλεμος ήταν μεταγενέστερος με πιθανή ημερομηνία για την έναρξη του πολέμου ένα χρόνο πριν την 28η Ολυμπιάδα (το 669 π.Χ.) λίγο μετά την ήττα των Σπαρτιατών από τους Αργείους στην μάχη των Υσιών.

ΟΙ ΑΝΤΙΠΑΛΟΙ ΚΑΙ Η ΗΤΤΑ ΤΩΝ ΜΕΣΣΗΝΙΩΝ

Οι Μεσσήνιοι εκμεταλλεόμενοι την εξασθένηση της Σπάρτης εξεγέρθηκαν εναντίον της. Με τους Μεσσήνιους συμμάχησαν οι **Αρκάδες**, οι **Αρκάδες**, οι **Σικυώνιοι**, οι **Ηλείοι** και οι **Πισατες** ενώ με την Σπάρτη συμμάχησαν οι **Κορίνθιοι** οι οποίοι ήταν εχθροί των Αργείων και οι **Λεπρεάτες** που ήταν εχθροί των Ηλείων. Επίσης τους Σπαρτιάτες βοήθησε και η **Σάμος**.

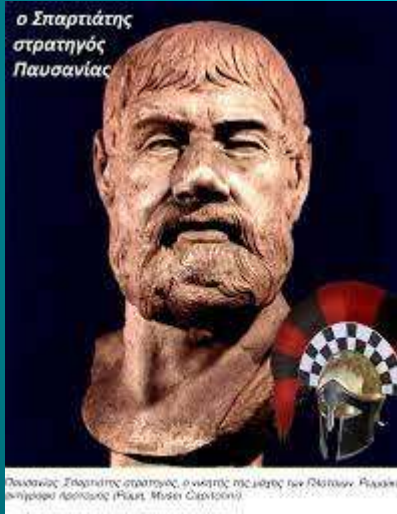

Τα πρώτα χρόνια του πολέμου οι αντίπαλοι ήταν ισοδύναμοι. Οι Σπαρτιάτες όμως σταδιακά επικράτησαν και οι Μεσσήνιοι περιορίστηκαν στην πόλη **Είρα** στα βόρεια της Μεσσηνίας που μετατράπηκε σε οχυρό τους. Αρχηγός των Μεσσήνιων εκείνη την περίοδο ήταν ο **Αριστομένης**. Υπάρχει η άποψη πως ο Αριστομένης δεν συμμετείχε στον δεύτερο Μεσσηνιακό πόλεμο αλλά ήταν αρχηγός των Μεσσήνιων σε μία μεταγενέστερη μικρότερη κλίμακας εξέγερση. Οι Μεσσήνιοι απέκρουαν επί δέκα έτη τις επιθέσεις των Σπαρτιατών αλλά τελικά υπέκυψαν. Πολλοί Μεσσήνιοι μετά την ήττα τους κατέφυγαν στην **Σικελία** και εγκαταστάθηκαν στην **Ζάγκλη** που μετονομάστηκε σε **Μεσσήνη**, ενώ κάμποιοι εγκαταστάθηκαν στην **Ναύακτο**.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑΚΟ ΠΟΛΕΜΟ

Οι περισσότερες πληροφορίες προέρχονται από τον περιηγητή **Παυσανία**, ένα μέρος των περιγραφών του όμως δεν θεωρείται ακριβές.

Πηγή πληροφόρησης αποτελεί ο **Διόδωρος ο Σικελιώτης**

αλλά και ποιήματα του ποιητή **Τυρταίου**, του ποιητή που εμπύχωσε τους Σπαρτιάτες στην διάρκεια αυτού του πολέμου.

Πρώτος Ιερός Πόλεμος (595- 585 π.Χ)

Ο Πρώτος Ιερός Πόλεμος ήταν ο πρώτος από μία σειρά πολέμων που έγιναν κατά την αρχαιότητα με σκοπό τον έλεγχο του ιερού και του μαντείου των Δελφών. Επικρατέστερη χρονική περίοδος διεξαγωγής του πολέμου θεωρείται το χρονικό διάστημα από το 595 έως το 585 π.Χ. Ο πόλεμος διεξήχθη από τη συμμαχία που αποτελούσαν οι Θεσσαλοί, οι Σικυώνιοι και οι Αθηναίοι, ενάντια στη φωκική πόλη Κίρρα. Αφορμή για το ξέσπασμα του πολέμου αποτέλεσε το γεγονός πως οι κάτοικοι της Κίρρας παρενοχλούσαν τους προσκυνητές του μαντείου των Δελφών. Τα βαθύτερα αίτια του πολέμου όμως βρίσκονταν στις φιλοδοξίες των Θεσσαλών να επικρατήσουν οριστικά στη Φωκίδα και να ελέγξουν το μαντείο των Δελφών, ενώ οι Σικυώνιοι είχαν στόχο να απαλλαγούν οριστικά από τους Κιρραίους πειρατές που δρούσαν στον Κορινθιακό κόλπο και είχαν εξελιχθεί σε απειλή γι' αυτούς.

Πρώτος Ιερός Πόλεμος (595- 585 π.Χ)

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Για τα γεγονότα του πολέμου υπάρχουν λίγες αρχαίες πηγές, οι οποίες επιπλέον δεν συμφωνούν απόλυτα μεταξύ τους. Σημαντικότερες πηγές είναι η αναφορά του Πausανία για τον πόλεμο, οι αναφορές που γίνονται στον Στράβωνα, στον Διόδωρο τον Σικελιώτη αλλά και σε ένα έργο του ρήτορα Αισχίνη. Από τις περιγραφές φαίνεται πως ο πόλεμος διήρκεσε δέκα έτη. Αρχηγός των Θεσσαλών ήταν ο Ευρύλοχος από τη δυναστεία των Αλευάδων της Λάρισας], των Σικυώνιων ο τύραννος Κλεισθένης της δυναστείας των Ορθαγοριδών και της Αθήνας ο Αλκμαίων ή ο ίδιος ο Σόλων. Η Κίρρα πολιορκήθηκε και από τη στεριά και από τη θάλασσα και τελικά υπέκυψε όταν οι πολιορκητές δηλητηρίασαν τις πηγές που τροφοδοτούσαν με νερό την πόλη με δηλητήριο από το φυτό ελλέβορο. Ο ελλέβορος προκάλεσε ακατάσχετη διάρροια στους υπερασπιστές της πόλης, οι οποίοι εγκατέλειψαν τις θέσεις τους. Οργανωτής αυτού του σχεδίου φαίνεται πως ήταν ο Κλεισθένης της Σικυώνας αλλά κατά τον Pausanία ήταν ο Αθηναίος Σόλων

Πρώτος Ιερός Πόλεμος (595- 585 π.Χ)

Οι συνέπειες του πολέμου ήταν να καταστραφεί η πόλη Κίρρα, πιθανόν και η Κρίσα. Η πόλη των Δελφών έγινε ανεξάρτητη και παραχωρήθηκε σε αυτήν το Κρισαίο πεδίο, το οποίο χαρακτηρίστηκε ιερό. Οι Θεσσαλοί κυριάρχησαν στη Φωκίδα και παρέμειναν κύριοι της περιοχής για είκοσι ακόμα χρόνια μέχρι να ηττηθούν από τους Βοιωτούς και να αποσυρθούν τελικά και από τη Φωκίδα. Παράλληλα οι δεσμοί μεταξύ των φωκικών πόλεων ενισχύθηκαν περισσότερο τα επόμενα χρόνια, με αποτέλεσμα να αντιμετωπίσουν από κοινού τους Θεσσαλούς στη μάχη της Υάμπολης το 510 π.Χ. όπου επικράτησαν και απαλλάχτηκαν από την απειλή των Θεσσαλών.

Δεύτερος Ιερός Πόλεμος (449-448 π.Χ)

Ο Δεύτερος Ιερός Πόλεμος ήταν ο δεύτερος κατά σειρά πόλεμος που ξέσπασε στην αρχαιότητα με σκοπό τον έλεγχο του μαντείου των Δελφών. Ο πόλεμος αυτός σε αντίθεση με τον Πρώτο και τον Τρίτο δεν πήρε διαστάσεις αλλά ήταν σύντομος σε διάρκεια και σε γεγονότα.

Μετά το τέλος του Πρώτου Ιερού Πολέμου, το 585 π.Χ. οι Δελφοί που μέχρι τότε ανήκε άνηκαν στη Φωκική ομοσπονδία έγιναν ανεξάρτητη πόλη υπό την προστασία της Δελφικής Αμφικτυονίας. Η περίοδος αυτή ήταν περίοδος μεγάλης ευημερίας για την πόλη και το μαντείο των Δελφών. Το 457 π.Χ. οι Αθηναίοι έχοντας αποκτήσει τον έλεγχο της Βοιωτίας και της Φωκίδας μετά τη Μάχη των Οινοφύτων αποφάσισαν να αποσπάσουν την πόλη των Δελφών από τη Δελφική Αμφικτυονία και να την παραδώσουν στους Φωκείς.

Δεύτερος Ιερός Πόλεμος (449-448 π.Χ)

Γεγονότα του πολέμου

Ο πόλεμος αυτός είχε μικρή διάρκεια. Για τα γεγονότα του πολέμου πληροφορούμαστε κυρίως από την αναφορά του Θουκυδίδη. Σύμφωνα με αυτήν οι Σπαρτιάτες έστειλαν στρατό στους Δελφούς και επανέφεραν την πόλη στην προηγούμενη κατάστασή αλλά λίγο μετά ο Περικλής εκστράτευσε ξανά στους Δελφούς και παρέδωσε ξανά την πόλη στους Φωκείς. Την ίδια αναφορά κάνει και ο Πλούταρχος στο έργο του για τη ζωή του Περικλή Οι Φωκείς κράτησαν το ιερό μέχρι το 421 π.Χ., οπότε με τη Νικίειο ειρήνη κατέστη ανεξάρτητο.

Πελοποννησιακός Πόλεμος (431-404 π.Χ.)

Ο Πελοποννησιακός Πόλεμος μεταξύ της αρχαίας Αθήνας, της Σπάρτης (η οποία νίκησε) και των συμμάχων τους, είχε διάρκεια 27 χρόνια (431-404 π.Χ.). Εξαιτίας του σχετικά μεγάλου αριθμού των πόλεων που ενεπλάκησαν στις συγκρούσεις, ο πόλεμος επεκτάθηκε στη Στερεά Ελλάδα, ενώ μεγάλες επιχειρήσεις έγιναν και στα νησιά του Αιγαίου και του Ιονίου πέλαγος, στις ακτές της Μακεδονίας, της Θράκης, της Μικράς Ασίας και στη Σικελία.

Ο Πελοποννησιακός πόλεμος χωρίζεται σε τρεις φάσεις:

1. Αρχιδάμειος Πόλεμος (431-421 π.Χ.)
- [2. Μεσοπόλεμος(421-415 π.Χ.)]
3. Σικελική εκστρατεία (415-413 π.Χ.)
4. Δεκελεικός Πόλεμος (413-404 π.Χ.)

Συμμαχίες Αθηναίων/Σπαρτιατών

Αίτια του πολέμου

Τα κύρια αίτια του πολέμου φαίνεται ότι ήταν η ανησυχία της Σπάρτης για την αυξανόμενη δύναμη της Αθήνας, η οποία ήταν σε θέση να κατασκευάσει ακόμα μεγαλύτερο στόλο, χάρη στις συνεισφορές των συμμάχων και των υποτελών της. Η Σπάρτη έβλεπε με καχυποψία τα σχέδια των Αθηναίων για την ανοικοδόμηση των Μακρών Τειχών, τα οποία προστάτευαν το λιμάνι του Πειραιά και ανησυχούσε ότι η αδράνεια θα ωθούσε την άλλη μεγάλη δύναμη της Ελλάδας, την Κόρινθο, να συμμαχήσει με την Αθήνα.

Με την Αθήνα συντάχθηκαν οι Πλαταιές, οι περισσότερες πόλεις της Ακαρνανίας, η Ναύπακτος, η Χίος, η Λέσβος κ.α. Από τα νησιά του Ιονίου και τη Μεγάλη Ελλάδα, η Κέρκυρα και η Ζάκυνθος και μερικές πόλεις της Σικελίας και της Κάτω Ιταλίας. Ο στρατός τους συνολικά αναφέρεται ότι ήταν ο μισός και λιγότερος των αντιπάλων, αλλά ο στόλος των Αθηναίων αριθμούσε πάνω από 300 τριήρεις, χωρίς μάλιστα τα πλοία των συμμάχων τους. Επίσης οι Αθηναίοι είχαν πολύ περισσότερο συγκεντρωμένο χρήμα, αφού είχαν μεταφέρει στην πόλη τους το ταμείο της Δηλιακής Συμμαχίας.

Με τη Σπάρτη συντάχθηκαν η Κόρινθος και όλες οι πελοποννησιακές πόλεις, τα Μέγαρα και όλες οι πόλεις της Βοιωτίας κ.α. Από το Ιόνιο, σύμμαχοί τους ήταν οι Λυκαδίτες και από την Κάτω Ιταλία και Σικελία, μεταξύ άλλων, ο Τάραντας και οι Συρακούσες. Η πελοποννησιακή συμμαχία είχε ιδιαίτερα υπολογίσιμο πεζικό και ιππικό, αλλά ο μόνος αξιόμαχος και πρακτικά αξιοποιήσιμος άμεσα στόλος της, ήταν ο κορινθιακός - πιθανώς αριθμούσε γύρω στις 200 τριήρεις. Η Σπάρτη δεν διέθετε οικονομικό πλούτο. Είχε όμως με το μέρος της την κοινή γνώμη πολλών πόλεων που ήθελαν να απαλλαγούν από την αθηναϊκή κυριαρχία ή απειλή.

Τέλος του πολέμου

Οι Σπαρτιάτες συγκάλεσαν συνέδριο στη Σπάρτη για να αποφασιστεί η σύναψη της ειρήνης. Οι σύμμαχοι της Σπάρτης απαίτησαν να υποδουλωθεί η Αθήνα και οι κάτοικοί της. Οι Σπαρτιάτες όμως δείχνοντας μεγαλοψυχία αρνήθηκαν να την καταστρέψουν και δέχτηκαν να συνάψουν ειρήνη με τους παρακάτω όρους, ουσιαστικά σώζοντας την απ' την οργή των υπόλοιπων Ελλήνων, αφού καμία πόλη δεν μπορούσε να αμφισβητήσει την απόφασή τους:

1. Οι Αθηναίοι να παραδώσουν όλα τα πλοία τους, εκτός από 12.
2. Να κατεδαφιστούν τα Μακρά τείχη και τα τείχη του Πειραιά
3. Να επανέλθουν όλοι οι πολιτικοί εξόριστοι.
4. Οι Αθηναίοι να ακολουθούν τους Σπαρτιάτες και να έχουν τους ίδιους εχθρούς και φίλους.

Κορινθιακός Πόλεμος (395-386 π.Χ.)

Ο Κορινθιακός πόλεμος ήταν αρχαία ελληνική πολεμική σύγκρουση, η οποία διήρκεσε από το 395 μέχρι το 387 π.Χ., με αντιπάλους την Αρχαία Σπάρτη και τους συμμάχους της από τη μια πλευρά, και την Αθήνα, το Άργος, την Κόρινθο, τη Θήβα και την Περσία από την άλλη.

Ο πόλεμος διεξήχθη σε δύο μέτωπα :

1. Κόρινθος και στη Θήβα (χερσαίο μέτωπο)
2. Αιγαίο Πέλαγος (θαλάσσιο μέτωπο).

Στο χερσαίο μέτωπο, οι Σπαρτιάτες είχαν αρκετές επιτυχίες, αλλά δεν κατάφεραν να εκμεταλλευτούν το πλεονέκτημα που απέκτησαν. Στο θαλάσσιο μέτωπο, οι Σπαρτιάτες ηττήθηκαν από τον περσικό στόλο στις αρχές του πολέμου, και με αυτό το γεγονός έληξαν οι προσπάθειες της Σπάρτης για υπεροχή στη θάλασσα. Εκμεταλλευόμενη αυτό το γεγονός, η Αθήνα διεξήγαγε αρκετές θαλάσσιες εκστρατείες μετά το τέλος του πολέμου και επεξέτεινε την ηγεμονία της. Οι πόλεις, τις οποίες κατέλαβαν οι Αθηναίοι, έγιναν μέλη της Δηλιακής Συμμαχίας.

Αίτια του πολέμου

Η άμεση αιτία του πολέμου ήταν μια τοπική σύγκρουση μεταξύ της Σπάρτης και της Θήβας στην Στερεά Ελλάδα. Άλλη αιτία του πολέμου ήταν η εχθρότητα που υπήρχε απέναντι στη Σπάρτη, η οποία προκλήθηκε «μετά την επέκταση της ηγεμονίας της στη Μικρά Ασία, στην Κεντρική και Βόρεια Ελλάδα ακόμα και στη... Δύση».

Πριν από τον πόλεμο

Μετά τον Πελοποννησιακό Πόλεμο, ο οποίος έληξε το 404 π.Χ, σύμμαχοι της Σπάρτης έγιναν οι περιοχές της ηπειρωτικής Ελλάδας καθώς και η Περσική Αυτοκρατορία και, στα χρόνια που ακολούθησαν τον Πελοποννησιακό Πόλεμο, αρκετά νησιά του Αιγαίου Πελάγους υποτάχθηκαν στη Σπάρτη. Παρά τη νίκη της στον πόλεμο, η Σπάρτη απέκτησε μόνο κατεστραμμένες περιοχές καθώς και τους φόρους προς τη Δηλιακή Συμμαχία. Η συμμαχία άρχισε να καταρρέει όταν, το 402 π.Χ, η Σπάρτη επιτέθηκε στην Ήλιδα, μέλος της Πελοποννησιακής Συμμαχίας, η οποία δημιουργήθηκε από την Σπάρτη κατά τη διάρκεια του Πελοποννησιακού Πολέμου. Τότε η Κόρινθος και η Θήβα αρνήθηκαν να βοηθήσουν τη Σπάρτη να καταλάβει την Ήλιδα.

Μετά από τον πόλεμο

Στα χρόνια που ακολούθησαν μετά την υπογραφή της ειρήνης, η Σπάρτη και η Περσία εκμεταλλεύτηκαν τα κέρδη που απέκτησαν χάρη στη συμφωνία αυτή. Η Περσία εκμεταλλεύτηκε το γεγονός ότι και η Αθήνα και η Σπάρτη δεν είχαν δικαίωμα να επιτεθούν στην Ασία, και κατέλαβε, το 380 π.Χ, την Αίγυπτο και την Κύπρο. Η Σπάρτη, παράλληλα, εκμεταλλεύτηκε τη δυνατότητα, την οποία έλαβε ως προστάτιδα της ειρήνης, να καταστρέφει όποιες συμμαχίες έβρισκε απειλητικές για την κατάρρευση της συμφωνίας. Με τον Αγησίλαο στην ηγεσία της πόλης, οι Σπαρτιάτες επεκτάθηκαν από την Πελοπόννησο μέχρι τη Χαλκιδική. Αυτή η κυριαρχία της Σπάρτης θα διαρκέσει για 16 χρόνια, μέχρι να ηττηθεί στη Μάχη των Λεύκτρων.

Ο πόλεμος είχε σημαντική επιρροή της ανοικοδόμησης της Αθήνας ως ελληνική δύναμη. Στα μέσα του 4ου αιώνα, οι Αθηναίοι δημιούργησαν μια συμμαχία, η οποία έγινε γνωστή ως Δεύτερη Αθηναϊκή Συμμαχία, η οποία ανακατέλαβε όλα τα εδάφη που έχασε το 404 π.Χ. Η απελευθέρωση της Ιωνίας αποτελούσε στόχο των Ελλήνων αλλά, μετά τον Κορινθιακό Πόλεμο, οι Έλληνες δεν μπορούσαν να εμποδίσουν την περσική κυριαρχία. Μετά από έναν αιώνα συγκρούσεων στην περιοχή, η Περσία κατάφερε να καταλάβει την Ιωνία η οποία παρέμεινε για άλλα 50 χρόνια υπό την κατοχή των Περσών, μέχρι την εποχή του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

Πρώτος Συμμαχικός Πόλεμος

Ο **Πρώτος Συμμαχικός Πόλεμος** ήταν πολεμική σύγκρουση, η οποία διήρκεσε από το 357 **ως** 355 π.Χ., με αντιπάλους την Αθήνα και τις πόλεις της Χίου, της Κω και της Ρόδου, που αποστάτησαν από τη Δεύτερη Αθηναϊκή Συμμαχία.

Αίτια του πολέμου

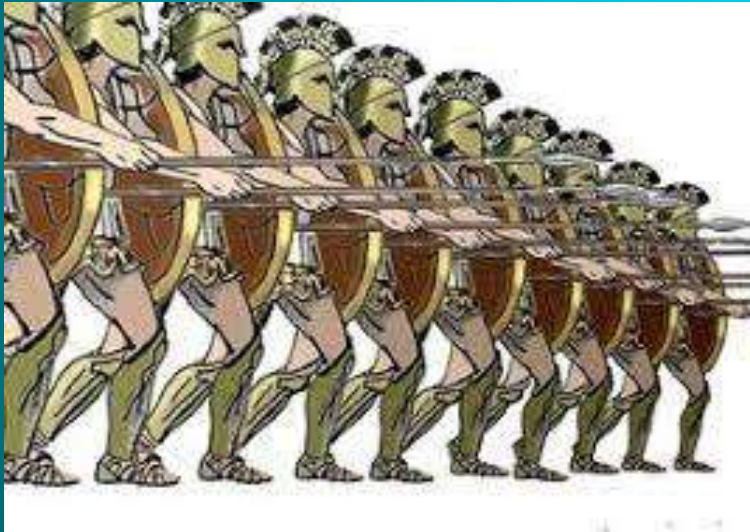
Οι Χίοι, οι Κώοι και οι Ρόδιοι ήταν οργισμένοι από την ολοένα πιο αυταρχική συμπεριφορά των Αθηναίων. Το 357 π.Χ., επαναστάτησαν ύστερα από υποκίνηση του σατράπη της Καρίας, Μενεσθέα, ενώ είχαν και την υποστήριξη της ανεξάρτητης πόλης του Βυζαντίου.

Ο πόλεμος

Αρχηγοί των αθηναϊκών δυνάμεων ορίστηκαν οι στρατηγοί Χάρης και Χαβρίας. Η πολιορκία της Χίου το 356 τερματίστηκε με ήττα των Αθηναίων και θάνατο του Χαβρία. Έτσι, ο Χάρης απέκτησε πλήρη έλεγχο του στρατού και απέπλευσε προς τον Ελλήσποντο, με σκοπό την επίθεση κατά του Βυζαντίου. Εν τω μεταξύ, οι στρατηγοί Τιμόθεος, Ιφικράτης και ο γιος του Μενεσθέας, στάλθηκαν να τον βοηθήσουν. Στην πορεία, επανέφεραν κάποιες άλλες επαναστατημένες πόλεις στην συμμαχία και τελικά ενώθηκαν με τις δυνάμεις του Χάρη κοντά στη Χίο. Ο Χάρης οδήγησε τον αθηναϊκό στόλο στη ναυμαχία των Εμπάτων. Ωστόσο, λόγω θαλασσοταραχής, οι νέοι στρατηγοί αρνήθηκαν να εμπλακούν. ως προδότες και επιτέθηκε μόνος του, χάνοντας τη μάχη με πολλές απώλειες. Αργότερα, (355 π.Χ.), ο Τιμόθεος, ο Μενεσθέας και ο Ιφικράτης θα δικάζονταν με την κατηγορία της προδοσίας, αλλά μονάχα στον πρώτο θα επιβαλλόταν χρηματική ποινή. Εκείνος, αδυνατώντας να πληρώσει, κατέφυγε στη Χαλκίδα. Το 356 π.Χ., οι επαναστατημένες πόλεις λεηλάτησαν τη Λήμνο και την Ίμβρο, πόλεις πιστές στη συμμαχία.

Η Λήξη του Πολέμου

Ο Χάρης χρειαζόταν οικονομική ενίσχυση για τη συνέχιση του πολέμου, αλλά δεν τη ζήτησε από την Αθήνα. Εν μέρει λόγω της πίεσως που δεχόταν από τους μισθοφόρους του, ανέλαβε την ηγεσία του στρατού του σατράπης της Φρυγίας, Αρτάβαζου, ο οποίος είχε εξεγερθεί κατά του Αρταξέρτη. Ανακλήθηκε όμως από τους Αθηναίους, ύστερα από έντονες αντιδράσεις του Μεγάλου Βασιλιά. Το 356, οι Πέρσες ζήτησαν από την Αθήνα να απομακρυνθεί από τη Μικρά Ασία, απειλώντας με πόλεμο. Τον επόμενο χρόνο, οι Αθηναίοι, μην επιθυμώντας επιπλέον συγκρούσεις, συνθηκολόγησαν αποδεχόμενοι την αποχώρηση των επαναστατημένων πόλεων.

Πηγές

- ❑ Πρώτος Μεσσηνιακός Πόλεμος: <https://cognoscoteam.gr/%CE%B1-%CE%BC%CE%B5%CF%83%CF%83%CE%B7%CE%BD%CE%B9%CE%B1%CE%BA%CF%8C%CF%82-%CF%80%CF%8C%CE%BB%CE%B5%CE%BC%CE%BF%CF%82-%CE%B7-%CE%B8%CE%B5%CE%BC%CE%B5%CE%BB%CE%AF%CF%89%CF%83%CE%B7-%CF%84%CE%B7/>
- ❑ Πρώτος Ιερός Πόλεμος: <https://aigialeiaclub.gr/nea/ellada/item/213-o-protos-ieros-polemos-stin-arxaia-ellada-kai-to-ithiko-didagma-ton-progonon-mas>
- ❑ Δεύτερος Ιερός Πόλεμος: <https://delphi.culture.gr/arxaiologikos-xwros/ieroi-polemoi/>
- ❑ Πελοποννησιακός Πόλεμος: <https://www.worldhistory.org/trans/el/1-342/>
- ❑ Κορινθιακός Πόλεμος: <http://www.hellenicaworld.com/Greece/History/gr/KorinthiakosPolemos.html>
- ❑ Πρώτος Συμμαχικός Πόλεμος: https://science.fandom.com/el/wiki/1%CE%BF%CF%82_%CE%A3%CF%85%CE%BC%CE%BC%CE%B1%CF%87%CE%B9%CE%BA%CF%8C%CF%82_%CE%A0%CF%8C%CE%BB%CE%B5%CE%BC%CE%BF%CF%82